

شماره هفت

(۷)

و هفت پیکر نظامی

I - اهمیت عدد هفت

۷ - هفت در آینه و آثار

بتلal دیگر و دخول آن در میانه حصار، رومیان چشند
بر با می‌اختند که ذکر آن گذشت.

تسقون نام بزرگترین شهر ایران مرکز
مداين از چند آبادی بود که مجموع آنها را

بزیان سریانی ماحوزه (۴) و گاهی مدنیان
(۵) یا مدنیه (۶) می‌گفتند و عرب آنها را «المداين»
(شهرها) خوانده است. حدس زده‌اند که نام مجموع

این شهرها بر این بهلوی «شهرستانان» بوده ولی اکنون

سندی در دست نیست و ظاهراً کلمات سابق ترجمه آنست.

در قرن آخر دولت ساسانیان، مداين مشتمل بر
هفت شهر بود. مورخان عرب و ایرانی که کتب خود

را در زمان ویرانی یازده مداين نوشته‌اند، تعداد
آنها را پانز و نه کردند و ما از مجموعه این

شهرها پنج شهر را می‌شناسیم اینچنان:

در ساحل شرقی دجله شهر قدیمی تیشون (۲)
و شهر رومگان (۸) و در جانب غربی شط شهر

وهار دشیر (۹) (سلوسی) (۱۰) و در زنیدان (۱۱)
و ولاش آباد (۱۲). واگر محله اسپان بر (۱۳)

واقع در ساحل چپ و محله ماحوزا واقع در ساحل
راست را دو شهر مستقل بحساب در آوریم، عدد هفت

شهر پایتخت ساسانی کامل گردد (۱۴).

هفت تپه روم ناحیه شهر روم مرکز (از هفت تپه بوده) است.

پیش از بنای شهر روم (طبق روایات
در سال ۷۵۳ ق.م) بر فراز برخی از تپه‌های هفتگانه
روستاهایی وجود داشته است که مردم عصر مفرغ
کله‌های دور خود را در آنها ساخته بودند. یکی
از آن کله‌ها تا اواسط چهارمین قرن پیش از
«رمولوس» معروف بود. اختصار میرود اول تپه‌های
بالاتن و کوئیرینال و کلیوس و اسکیلان مسکون شده
باشد. تپه کایتل و دره‌هاین بالاتن و کوئیرینال آنکه
قبرستان بوده چندی بعد یعنی در حدود ۷۰۰ ق.م
فاتحان اتروسک آن سرزمین را تصرف و اهالی قراء
مخالف را مجبور کردند تا با هم متعدد شوند و شهری
واحد تشکیل دهند که شامل: کوئیرینال، و یمینال،
اسکیلان، کلیوس، بالاتن و کایتل بود. پس از
آن بر حسب عادت اتروسکان بدور روستاهای مزبور
دیواری موسوم بحصار مقدس یا پیریوم (۱) کشیده
که انسانهای بنای آنرا به «رمولوس» نسبت دهند،
ولی تپه او اثنان پیرون شهر ماند (۲)، بعد ها هر هفت
تپه داخل حصار گردید (۳) و ایاد افزودن تپه هفتم

(۱) تاریخ دم تأییف آلبیر ماله و زول ایزاك. ترجمه زیرک زاده ص ۱۶۰-۱۷۲ و Pomoerium (۲)

Medhînâthâ (۵) (۳) گاموس کتاب مقدس ص ۳۰۴ متن ۶. (۴) Mâhôzê (۶) ۲۱-۲۲

Vêh-Ardashêr (۹) (۷) Têspôn (۸) (۱۰) Medhînê (۶)

Aspânbar (۱۲) (۱۱) (۱۲) Darzanidhân (۱۱) Séleucie (۱۰)

Christensen, *L'Iran sous les Sas.* p. 383-389. (۱۴)

۸ = هفت در علوم مکنونه (۱)

کیمیا کران بهریک از سیاره‌های هفتگانه ذیل : آفتاب ، ماه ، مشتری ، زهره ، زحل ، مریخ ، عطارد ، پرتیب هفت فلز اصلی ذیل را منتب دارد: طلا ، نقره ، آرژیز ، مس ، سرب ، آهن و جیوه^(۸) هفت جوش هفت چند را دانسته‌اند که باهم گذاشت و چیزها سازند و آن : آهن ، جس^(۹) که روح تویا باشد، سرب ، طلا ، قلع (فلمنی) ، مس و نقره است^(۱۰) و این هفت را هفت گنجینه نیز نامیده‌اند^(۱۱). در علم «وقق اعداد» نیز خواصی برای جدول هفت در هفت تقل کنند^(۱۲).

در چهار یست و هشت حرف را بجهار بخش و هر بخش را به هفت حرف تقسیم کنند اینچنان :

هفت حرف آبی : ج ، ز ، ک ، س ، ق ، ه ، ظ

هفت حرف آتشی : آ ، ه ، ط ، م ، ف ، ش ، ذ

هفت حرف خاکی : د ، ح ، ل ، ع ، ر ، خ ، غ

هفت حرف هوایی (بادی) : ب ، و ، ه ، ن ، ص ، ت ، ش^(۱۳)

نسبت این حروف با سیاره سیاره از جدول ذیل آشکار گردد^(۱۴):

علمای احکام نجوم بشماره هفت ارزش بسیار دهنده. در این علم ، برای جهان هفت دور قائلند که مدت هر دور هزار سال است و تعلق یکی از سیمه سیاره دارد و چون هزار سال تمام شود دور سیاره دیگر گردد و از زحل گرفته پرتیب تا بقیه رساند و بعضی کویندمدت هر دور هفت هزار سال است که مجموع چهل و نه هزار سال باشد و چون این ادوار تمام شود قیامت قائم گردد^(۲). حافظ کوید :

از چنگک منش اختر بدمهر پدربرد

آری چیکنم دولت^(۳) دور قمری بود^(۴)

ابوریحان پیر و نی در التهیم ، اندر عنوان «فردادرهای ستار گان کدامند» آرد^(۵) : «این از رایهای پارسیانست و مردم بتدیر خداوند فردادر^(۶) بود آن سالها که او راست . چون تمام شوند بدلیکر تدبیر اندر آید که از پس اوست و هر مولودی که بروز بود ابتدا از آفتاب گشتو خداوند فردادر بغلکهای کواکب است از بررسی فرسوی و هر فردادری سالهای او میان هفت ستاره بخوبیه است بخوبیه راست و نسبتین بخشش خداوند آن فردادر را بود خالص و دوم بخش هم او راست ولیکن با نیازی آن ستاره که ذیر فلك اوست^(۷) .

سیاره سیمه	زحل	مشتری	مریخ	شمسم	زهره	عطارد	قمر
آتشی مرفع	ا	ه	ط	م	ف	ش	ذ
بادی منصب	ب	و	ی	ن	س	ت	من
آبی مکسور	ج	ز	ک	س	ق	ث	ظ
خاکی میزوم	د	ح	ل	ع	د	خ	غ

- (۱) برهان قاطع . و در فرهنگ رشیدی آمده : هفت دور ، یعنی هفت هزار سال که هر هزار ستاره‌ای تعلق دارد. (۲) ن. ل : فتنه. (۴) دیوان حافظ مصحح آقای محمد قزوینی ص ۱۴۶ . (۵) التهیم مصحح آقای همانی ص ۳۶۶ . (۶) الفردادر قسم‌العری بین-الکواکب السیمه ، ایکل کوکب متهاison معلومه یقال لها سنوالفردادر (مقاتیع العلوم خوارزمی) . همانی . (۷) ر. ک : همانکتاب ص ۳۶۷ یعد (جدول فردادرها). (۸) دائرة المعارف اسلام : سبع و ر. ک : عنوان «آین منان» و «کتاب سیمه اسنا» از همین رساله . (۹) در غیاث اللغات : جست.
- (۱۰) برهان قاطع . (۱۱) برهان و رشیدی ذیل «هفت گنجینه» . منتهی بیانی «جس» . برج را ذکر کرده‌است. (۱۲) نفایس الفنون ، قسم دویم در علوم اوایل ص ۲۰۷ . (۱۳) ر. ک : برهان قاطع ، در هریک از عنوانهای مذکور (هفت حرف ...) . (۱۴) ر. ک : مفتاح الاستخراج از جمله تألیف محمود دهدار و ضمیمه آن . چهار بیانی ص ۳۰۰ . (۱۵) ۰۸۶-۶۸۴ . (۱۶)

در طبع اسلامی واعمال خارق الماده وابته بدان، مخصوصاً عدد هفت بسیار استعمال شود. روایت کردند که چون پیامبر اسلام یمار گشت، هفت مشک آب بر روی ریختند (۴). اعضای مجروح یادرد مندر اهفت بار باید داغ کرد (۵).

در کتاب «سحر و مذهب در افریقا شالی» تألیف دوته، جدولی مریع مرکب از ۷×۷ خانه دارد، میشود که رده بالای آن شامل هفت مهر است (۶) و نیز در همین کتاب تعریف «سبع عهود» مندرج است (۷).

در خواص آیات، برای تکرار عملی عموماً عدد سه و هفت مقرر گردیده است. یک آیه یا عبارت مقرر طبق فن مزبور در هفت روز متوالی باید تکرار شود (۱).

شیخ محمد بن احمد نصری در کتاب «فتح النعال» نی مدح النعال هفت صورت از غل بیامبر مس نگاشته و خواص بسیار بیهود آنها ذکر کرده است، برای نکسر حرکی سوره «کوثر» و «نادعلی» (۲) در مریع هفت در هفت خواص فراوان نقل کردند (۳).

۹- هفت در فرهنگ عاهه (فو لاک لر)

سبس آنچه موجود است بهفت قسمت کنند و هر قسم را بکسی دهند و آنان نیز باید هفت صلوات بفرستند و هر حاجتی که بخواهند برآورده شود.

چهارشنبه	در شب چهارشنبه سوری باید از هفت دکان که رو بقبله باشد از هر دکان صد دینار اسفند پیش ندو برایدفع چشم زخم دود کنند (۱۲).
سوری	

دیگر از آداب شب مزبور، قلیاسودن است: اند کی قلبای خشک در هاون بر نجین کوچکی میرزرند و هفت دختر نابالغ دسته میزند و با آب منساقند و بر آن بول کنند و آن آب را در چهار گوشة صحن خانه ای که آنرا جادو کرده اند ریزند و یقین دارند که بین تدیر جادو باطل گردد (۱۳).

دو شب چهارشنبه سوری، در زنجان دخترانی را که بخواهند زود تر شوهر بدهند با آب انبار برند و هفت گرفه بر جامه ایشان زند و بران نابالغ باید آن هفت گرفه را بگشایند (۱۴).

هفت سین	از مشهور ترین مراسم چشم نوروز آراستن هفت سین است و آن گرد آوردن هفت چیز است که نام آنها با حرف «س» آغاز گردد. معمولاً بین اشیاء ذیل: سبب، سیاهداهنه، سنجده، سماق، سیر، سر که، سبزه (۸)، سبزی، سمنه، هفت چیز را انتخاب کنند. سنت مزبور بسیار کهن بنظر میرسد (۹). در کیلان خواجهه هفت سین در چشم عروسی نیز مرسوم است (۱۰).
---------	--

آجیل	از جمله اموری که بهنگام پیش آمد مشکلی پا استجابت مراد بکار برند، آجیل مشکل گشاست و آن عبارت از لخودچی و کشمش و توت خشک و خرما و پسته و بادام و فندق که بقدار معینی میخرند و روز جمعه آخر هر ماه نذر می کنند و تا بایان عمر بدین نذر عمل باید کرد. نخستین بار که بدین کار اقدام کنند پای دور ضمین اینکه مشغول بوسیت کنند دانه های آجیل هستند قصه مخصوصی نقل کنند (۱۱) و دور کت نماز حاجات بگزارند و
------	--

(۱) فقط دو جمله «نادعلیاً مظہر المحبیب تجده عنواناً لک فی النواب». (۲) دک: مقدمه فر آن. میرزا علی‌محمد کاشانی سال ۱۲۹۸ قمری. (۳) صحیح بخاری. وضو، باب ۱۴. (۴) صحیح بخاری. وضو، باب ۶. رک: دارالعلوم المعارف اسلام: سبع. (۵) صحیح بخاری. وضو، باب ۱۴. (۶) Doutté, *Magie et Religion dans l'Afrique du Nord*. Alger. 1909 p. 157. (۷) Ibid; p. 112. et 180. (۸) دانه های Nord. Alger. 1909 p. 157. (۹) یشتها، بورداود. ج ۱ ص ۷۷. (۱۰) ۱۵۷. ۱۵۷. H. Massé, *Croyances et Coutumes*, tome 1, p. 156. (۱۱) برای اطلاع از قصه مزبور و تفصیل آجیل مشکل گشا، رک: چهارشنبه سوری بقلم آقای نقیبی. مجله مهر سال اول شماره ۱۱ ص ۱۱۰-۱۱۱ و ۳۰۰-۸۴۸-۸۴۷. (۱۲) مقاله مزبور، مجله مهر ص ۸۵۰-۸۵۱. (۱۳) همان مجله ص ۸۵۰-۸۵۱. (۱۴) همان مجله ص ۸۵۰-۸۵۱.

خواهر او ظرف بیات و یکثانار که بنج یا هفت سکه سفید (غره) بآن نصب شده است در دامان عروس گذارد و تبریک گوید.

روز عروسی - بعد از ظهر روز عروسی از طرف خانواده داماد، هفت یا نه تن برای آراستن عروس بخانه او آیند و نیز بنج تن از معتمدان و نزدیکان داماد با یکتن از بزرگان معتمدان طرفین و دهمه پد (۳) که مجموعاً هفت تن باشند هر کدام شعی روشن دردست کیرند و با گروهی بسیار از تماشایان بسوی خانه عروس روان شوند. این هفت تن را شاهد گویند.

شاهدان بس از شنیدن پاسخ پرستهای خود از عروس (در باره ناموی و رضایت بازدواج و تعیین و کیل (۴)) با غافق هفت تن از طرف عروس و داماد و مادر عروس، بخانه داماد مراجعت کنند و نتیجه را باطلان او یادستور یا موبد رسانند.

گواه گیری - در مجلس «گواه گیری» یا عقد، داماد و کیل دختر روپرتوی یکدیگر تشنبند و درست راست داماد، موبد و درست چپ او دهمه دارد برای آنان سفره گواه گسترده و هفت شمع با چراغ افروخته است و سینی «لور ک» (۵) و شیرینی که از سوی داماد تبیه شده است در وسط قرار دارد و گرداند سفره، گواهان زن و مردمی شنیدند و چون کشی نو کردند (۶) دستور هفت دانه «لور ک» در دست راست داماد گذارد و آنرا با دست راست و کیل عروس برسم بیان بهم بیوند دهد (۷).

در زیست زنان عدد هفت نیز دخالت آرایش آرایش دارد. اصطلاحات «هر هفت» و «هفت آرایش» و «نه» که در فرهنگها یادشده مربوط بهست ماده اصلی آرایش تن و نه آلت زینت که مکمل جامه زنانست، میباشد (۸).

از مراسم ازدواج آنست که در جای **مراسم** معنی که عروس باید بنشیند، فرش را **ازدواج** بر میدارند و بارچه‌ای از جلوار قرمز با هفت میخ تبیه کنند، بارچه را بر زمین گسترند و چکشی دردست گیرند یکی از زنان سوره «س» قرات کند، بهر حرف «س» که بر سد، زن دیگر با یک ضربه یک میخ را روی بارچه کوبد چنانکه کوقن آخرین میخ با هفتین سین تطبیق شود (۱).

در برخی از نواحی ایران (مانند گیلان) معمول است که بهنگام عقد ازدواج، عاقده یادستیار او هفت بار طرح عقد نامجه را برای عروس خواند و ازاو رضایت مطلب و عروس شش بار اول سکوت کند و بار آخر «بله» گوید.

در مراسم ازدواج ذرتشیان بیز شماره هفت دخالت تام دارد:

بله بر آن بار قوه فویسان - چون از سوی خانواده داعاد نامه‌ای مشعر بر بیشنهاد ازدواج با تشریفاتی بخانواده عروس بر سد، باقاعدله یا هفت روز دختر و خانواده او تسبیم گرفته جواب را با همان تشریفات بر میگردانند.

شیرینی خوران با فاهمزدی با حللبان - بعد از ظهر روز مقرر مادر و خواهر داماد با تقاضه سه پنج تن که جمعاً باید بنج یا هفت تن باشند و خود داماد هدا بارا که عبارت از چند عدد کله قند که روکش سیز دارد (و بقدر سیز معروف است) و یک یا چند قواره بارچه لیاس واشیاء دیگر (۲) با یک ظرف بیات و قدری آویشن در چند سینی گذاشته و یا یک سینی برآو شیرینی و یک چفت لاله یا شمعدان (با شمع روشن). با خود بخانه عروس برند.

از مراسم همین جشن آنست که مادر داماد یا

(۱) نوع و تعداد و مقدار آنها قبله با موافقت طرفین تعیین شده است. (۲) بفتح دال بجای شاگرد و دستیار موبد یادستور است و بعضی از مراسم مذهبی را بجای وی انجام دهد. (۳) بفتح دال بجای شاگرد و دستیار موبد یادستور است و بعضی از مراسم Lork (۵) که معمولاً پدر یا پدر خوانده عروس است. (۴) معلومی است از هفت چیز چون مفر بادام، مفر بسته، مفر بسته، خلال نار کیل، اخر مای خشک، تکه‌های بیات، نقل سفید یدمشکی، کشمکش سبز و غیره ولی منجد از لوازم است. (۵) رک: مزدیستا و تأثیر آن در ادبیات بارسی تأثیر نکار نده س ۱۵۰. (۶) مراسم ازدواج ذرتشیان از مقاله (تبیه مقدمات واجرای مراسم زناشویی درین ذرتشیان ایران و بارسیان هندستان) بقلم آقای کشاورز در مجله پشوتن سال اول شماره ۵ اقتباس شده است. (۷) Croy et Cout, tome 1. p. 86-87. (۸) Croy et Cout, tome 1. p. 66-67.